

כא (א) ויאמר יי' למשה אמר לכהניא בני אהרן ותימר להון על-מית לא-יסתאב בעמה:
 (ב) אלהן לקריבה דקריב לה לאמה ולאבוהי ולברה ולברתה ולאחיהי:
 (ג) ולאחתה בתלתא דקריבא ליה דלא הנת לגבר לה יסתאב:
 (ד) לא יסתאב ברבא בעמה לאחלותה:
 (ה) לא-ימרטון מרט ברישהון ופתא דדקנהון לא יגלחון ובבסרהון לא יחבלון חבול:
 (ו) קדישין יהון קדם אלההון ולא יחלון שמא דאלההון ארלי ית-קרנליא די קרבן אלההון אנון מקרבין ויהון קדישין:
 (ז) אתתא מטעיא ומחלא לא יסבון ואתתא דמתרכא מבעלה לא יסבון ארי-קדיש הוא קדם אלהה:
 (ח) ותקדשנה ארי-ית-קרבן אלהה הוא מקרב קדיש יתי לך ארי קדיש אגא יי' מקדשכון:
 (ט) ובת גבר כהן ארי תתחל למטעי מקדשת אבוהא היא מתחלא בנוכא תתוקד: ׀
 (י) וכהנא דיתרבא מאחוהי דיתרק על-רישהו משחא דרבותא ודיקרב ית-קרבנה למלפש ית-לבשא ית-רישה לא-ירבפי פרוע ולבושוהי לא יבזע:
 (יא) ועל כל-נפששת מיתא לא יעל לאבוהי ולאמה לא יסתאב:
 (יב) ומן-מקדשא לא יפך ולא יחל ית מקדשא דאלהה ארי כליל משח רבותא דאלהה עלוהי אגא יי':
 (יג) והוא אתתא בבתוליה יסב:
 (יד) ארמלא ומתרכא וחלילא מטעיא ית-אלן לא יסב אלהן בתלתא מעמה יסב אתתא:
 (טו) ולא-יחל זרעה בעמה ארי אגא יי' מקדשה: ׀
 (טז) ומלל יי' עם-משה למימר:
 (יז) מלל עם-אהרן למימר גבר מבניד דכריהון דייתי בה מומא לא יקרב לקרבא קרבנא קדם אלהה:
 (יח) ארי כל-גבר דבה מומא לא יקרב גבר עויר או חגיר או חרים או סריע:

כא (א) ויאמר יי' אל-משה אמר אל-כהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא-יטמא בעמיו:
 (ב) כי אם-לשארו הקרב אליו ולאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו:
 (ג) ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא-היתה לאיש לה יטמא:
 (ד) לא יטמא בעל בעמיו להחלו:
 (ה) לא-יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשולם לא ישרטו שרטת:
 (ו) קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את-אשי יי' לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש:
 (ז) אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי-קדש הוא לאלהיו:
 (ח) וקדשתו כי-את-לחם אלהיה הוא מקריב קדש יהיה-לך כי קדוש אני יי' מקדשכם:
 (ט) ובת איש כהן כי תחל לזנות את-אביה היא מחללת באש תשרף: ׀
 (י) והכהן הגדול מאחיו אשר-יוצק על-ראשוו שמן המשחה ומלא את-ידו ללבש את-הבגדים את-ראשו לא יפגע ובגדיו לא יפרם:
 (יא) ועל כל-נפששת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא:
 (יב) ומן-המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי גזר שמן משחת אלהיו עליו אני יי':
 (יג) והוא אשה בבתוליה יקח:
 (יד) אלמנה וגרושה וחללה זנה את-אלה לא יקח כי אם-בתולה מעמיו יקח אשה:
 (טו) ולא-יחלל זרעו בעמיו כי אני יי' מקדשו: ׀
 (טז) וידבר יי' אל-משה לאמר:
 (יז) דבר אל-אהרן לאמר איש מזרעך דדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו:
 (יח) כי כל-איש אשר-בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע:

(יט) או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד:
 (כ) או-גבן או-זק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשד:
 (כא) כל-איש אשר-בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את-אשיו יג מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב:
 (כב) לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומז-הקדשים יאכל:
 (כג) אך אל-הפרכת לא יבא ואל-המזבח לא יגש כי-מום בו ולא יחל את-מקדשי כי אני יג מקדשם:
 (כד) וינדב משה אל-אהרן ואל-בניו ואל-כל-בני ישראל:
 כב (א) וינדב יג אל-משה לאמר:
 (ב) דבר אל-אהרן ואל-בניו וינזרו מקדשי בני-ישראל ולא יחללו את-שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יג:
 (ג) אמר אלהם לדיתיכם כל-אישו אשר-יקרב מכל-זרעכם אל-הקדשים אשר יקדשו בני-ישראל ליה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יג:
 (ד) איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל-טמא-נפש או איש אשר-תצא ממנו שכבת-זרע:
 (ה) או-איש אשר יגע בכל-שרץ אשר יטמאו או באדם אשר יטמאו לו לכל טמאתו:
 (ו) נפש אשר תגע-בו וטמאה עד-הערב ולא יאכל מן-הקדשים כי אם-רחץ בשרו במים:
 (ז) ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן-הקדשים כי לחמו הוא:
 (ח) נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה-בה אני יג:
 (ט) ושמרו את-משמרתיה ולא-ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוהו אני יג מקדשם:
 (י) וכל-זר לא-יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא-יאכל קדש:

(יט) או גבר יהיה בה תבר רגלא או תבר ידא:
 (כ) או-גבין או-דקא או חליו בעינוהי או גרבן או חזון או מריס פחדין:
 (כא) כל-גבר דבה מומא מזרעא דאהרן כהנא לא יקרב לקרבא ית-קרבניא די מומא בה ית קרבן אלהה לא יקרב לקרבא:
 (כב) קרבן אלהה מקדשי קדשיא ומז-קדשיא ייכל:
 (כג) ברם לפרכתא לא יעל ולמדבחה לא יקרב ארי-מומא בה ולא יחל ית-מקדשי ארי אנא יג מקדשהון:
 (כד) ומלל משה עם-אהרן ועם-בנוהי ועם-כל-בני ישראל:
 כב (א) ומלל יג עם-משה למימר:
 (ב) מלל עם-אהרן ועם-בנוהי ויפרשו מן-קדשיא דבני-ישראל ולא יחלון ית-שמה דקדשי דאנון מקדשוין קדמי אנא יג:
 (ג) אמר להון לדריכון כל-גבר ודיקרב מכל-זרעכון לקדשיא דיקדשוין בני-ישראל קדם יו וסאבתה עלוהי וישתיצי אנשא ההוא מן-קדמי אנא יג:
 (ד) גבר גבר מזרעא דאהרן והוא סגיר או דאיב בקדשיא לא ייכל עד דידכי ודיקרב בכל-טמי-נפשא או גבר דתפק מנה שכבת זרעא:
 (ה) או-גבר דיקרב בכל-רחשא דיסתאב לה או באנשא דיסתאב לה לכל סאבתה:
 (ו) אנש דיקרב בה ויהי מסאב עד-רמשא ולא ייכל מן-קדשיא אלהן אסתי בסרה במיא:
 (ז) וכמעל שמשא וידכי ובתר כן ייכל מן-קדשיא ארי לחמה הוא:
 (ח) נבילא ותבירא לא ייכל לאסתאבא-בה אנא יג:
 (ט) ויטרון ית-מטרות מימרי ולא-יקבלון עלוהי חובא וימותון בה ארי יחלונגה אנא יג מקדשהון:
 (י) וכל-חילני לא-ייכל קדשא תותבא דכהנא ואגיבא לא-ייכל קדשא:

(יא) וכהן כִּי-יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן כִּסְפוֹ הוּא לֹאכֹל בּוֹ וַיִּלְדוּ בֵיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ:
 (יב) וּבֵת-כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הוּא בְתֵרוֹמַת הַקֹּדְשִׁים לֹא תֹאכֵל:
 (יג) וּבֵת-כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמִנָּה וּגְרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וְשִׁבָּה אֶל-בֵּית אֲבִיהָ כְּנַעוּרֶיהָ מִלְחָם אָבִיהָ תֹאכֵל וְכָל-זָר לֹא-יֹאכֵל בּוֹ:
 (יד) וְאִישׁ כִּי-יֹאכֵל קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָה וַיִּסַּף חֲמֻשִׁיתוֹ עָלָיו וַיִּתֵּן לַכֹּהֵן אֶת-הַקֹּדֶשׁ:
 (טו) וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת-קֹדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר-יִרְיִמוּ לָיוּ:
 (טז) וְהֵשִׂיאוּ אוֹתָם עֵין אֲשֵׁמָה בְּאֲכָלָם אֶת-קֹדְשֵׁיהֶם כִּי אָנֹכִי יְיָ מִקְדָּשָׁם: ^פ
 (יז) וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 (יח) דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קִרְבָּנוֹ לְכָל-נְדָרֵיהֶם וְלְכָל-נְדָבוֹתָם אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לָיוּ לַעֲלֹה:
 (יט) לְרִצְוֹנְכֶם תִּמְיִם זָכָר בַּבֶּקֶר בְּכַשְׂבִּים וּבַעֲזִים:
 (כ) כָּל אֲשֶׁר-בוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי-לֹא לְרִצְוֹן יִהְיֶה לָכֶם:
 (כא) וְאִישׁ כִּי-יִקְרִיב זֶבַח-שְׁלָמִים לָיוּ לְפָלֶא-נְדָרָו אוֹ לְנִדְבָהּ בַּבֶּקֶר אוֹ בַצֹּאן תִּמְיִם יִהְיֶה לְרִצְוֹן כָּל-מוֹם לֹא יִהְיֶה-בוֹ:
 (כב) עֹרֹת אוֹ שִׁבּוֹר אוֹ-חֲרוּץ אוֹ-יִפְלֹת אוֹ גֵרֵב אוֹ יִלְפַת לֹא-תִקְרִיבוּ אֵלֶיהָ לָיוּ וְאִשָּׁה לֹא-תִתְּנוּ מֵהֶם עַל-הַמִּזְבֵּחַ לָיוּ:
 (כג) וְשׂוֹר וְשֵׂה שְׂרוּע וְקִלוֹט נְדָבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְגִדָּר לֹא יִרְצָה:
 (כד) וּמְעוֹף וְכַתּוֹת וְנִתּוּק וְכוֹרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לָיוּ וּבְאֲרָצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ:
 (כה) וּמִיָּד בְּזוֹכֹר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת-גִּלְחָם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-אֵלֶה כִּי מִשְׁחָתָם בָּהֶם מוֹם פֶּם לֹא יִרְצוּ לָכֶם: ^ס
 לָכֵן:

(יא) וכהן כִּי-יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן כִּסְפוֹ הוּא לֹאכֹל בּוֹ וַיִּלְדוּ בֵיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ:
 (יב) וּבֵת-כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הוּא בְתֵרוֹמַת הַקֹּדְשִׁים לֹא תֹאכֵל:
 (יג) וּבֵת-כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמִנָּה וּגְרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וְשִׁבָּה אֶל-בֵּית אֲבִיהָ כְּנַעוּרֶיהָ מִלְחָם אָבִיהָ תֹאכֵל וְכָל-זָר לֹא-יֹאכֵל בּוֹ:
 (יד) וְאִישׁ כִּי-יֹאכֵל קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָה וַיִּסַּף חֲמֻשִׁיתוֹ עָלָיו וַיִּתֵּן לַכֹּהֵן אֶת-הַקֹּדֶשׁ:
 (טו) וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת-קֹדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר-יִרְיִמוּ לָיוּ:
 (טז) וְהֵשִׂיאוּ אוֹתָם עֵין אֲשֵׁמָה בְּאֲכָלָם אֶת-קֹדְשֵׁיהֶם כִּי אָנֹכִי יְיָ מִקְדָּשָׁם: ^פ
 (יז) וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 (יח) דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קִרְבָּנוֹ לְכָל-נְדָרֵיהֶם וְלְכָל-נְדָבוֹתָם אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לָיוּ לַעֲלֹה:
 (יט) לְרִצְוֹנְכֶם תִּמְיִם זָכָר בַּבֶּקֶר בְּכַשְׂבִּים וּבַעֲזִים:
 (כ) כָּל אֲשֶׁר-בוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי-לֹא לְרִצְוֹן יִהְיֶה לָכֶם:
 (כא) וְאִישׁ כִּי-יִקְרִיב זֶבַח-שְׁלָמִים לָיוּ לְפָלֶא-נְדָרָו אוֹ לְנִדְבָהּ בַּבֶּקֶר אוֹ בַצֹּאן תִּמְיִם יִהְיֶה לְרִצְוֹן כָּל-מוֹם לֹא יִהְיֶה-בוֹ:
 (כב) עֹרֹת אוֹ שִׁבּוֹר אוֹ-חֲרוּץ אוֹ-יִפְלֹת אוֹ גֵרֵב אוֹ יִלְפַת לֹא-תִקְרִיבוּ אֵלֶיהָ לָיוּ וְאִשָּׁה לֹא-תִתְּנוּ מֵהֶם עַל-הַמִּזְבֵּחַ לָיוּ:
 (כג) וְשׂוֹר וְשֵׂה שְׂרוּע וְקִלוֹט נְדָבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְגִדָּר לֹא יִרְצָה:
 (כד) וּמְעוֹף וְכַתּוֹת וְנִתּוּק וְכוֹרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לָיוּ וּבְאֲרָצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ:
 (כה) וּמִיָּד בְּזוֹכֹר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת-גִּלְחָם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-אֵלֶה כִּי מִשְׁחָתָם בָּהֶם מוֹם פֶּם לֹא יִרְצוּ לָכֶם: ^ס
 לָכֵן:

(כו) וַיִּדְבֶּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(כז) שׁוֹר אוֹ-כֶשֶׁב אוֹ-עֹז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקַרְבַּן אִשָּׁה לַיְיָ:

(כח) וְשׁוֹר אוֹ-שֶׁה אֹתוֹ וְאֶת-בְּנוֹ לֹא תִשְׁחַטוּ בַּיּוֹם אַחֵר: (כט) וְכִי-תִזְבְּחוּ זֶבַח-תּוֹדָה לַיְיָ לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ:

(ל) בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר אֲנִי יְיָ:

(לא) וּשְׁמֵרְתֶם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְיָ:

(לב) וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת-שֵׁם קֹדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְיָ מְקַדְשְׁכֶם:

(לג) הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהֵיוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: □

כג (א) וַיִּדְבֶּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(ב) דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדַי יִזְכְּרוּ אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדַי:

(ג) שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ כָּל-מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לִי בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: □

(ד) אֵלֶּה מוֹעֲדַי יִזְכְּרוּ מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם:

(ה) בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבָיִם פֶּסַח לַיְיָ:

(ו) וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה תֵּג הַמִּצּוֹת לַיְיָ שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ:

(ז) בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְכֶם כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

(ח) וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיְיָ שְׁבַעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: □

(ט) וַיִּדְבֶּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(י) דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם פִּי-תִבְּאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת-קִצְרֶיהָ וְהִבֵּאתֶם אֶת-עֹמֶר רֵאשִׁית קִצְרֵיכֶם אֶל-הַכֹּהֵן:

(כו) וּמִלֵּל יְיָ עִם-מֹשֶׁה לְמִימַר:

(כז) תּוֹר אוֹ-אִמֵּר אוֹ-עֹז אֲרִי וְתִילָד וַיְהִי שְׁבַעַת יוֹמִין בַּתֵּר אִמָּהּ וּמִיּוֹמָא תְּמִינָאָה וְלִהְלֵא יִתְרַעֵי לְקַרְבָּא קַרְבָּנָא קָדָם יְיָ:

(כח) וְתוֹרְתָא אוֹ-סִיטָא לָהּ וּלְבָרָהּ לֹא תִכְסֹון בַּיּוֹמָא חַד: (כט) וְאַרְיֵי-תִכְסֹון נִכְסֵי-תוֹדָתָא קָדָם יְיָ לְרַעְוָא לְכוֹן תִּכְסֹון:

(ל) בַּיּוֹמָא הַהוּא יִתְאַכִּיל לֹא-תִשְׁאַרוֹן מִנָּה עַד-צַפְרָא אֲנָא יְיָ:

(לא) וְתִשְׁרוֹן פְּקֻדֵי וְתַעֲבְדוֹן יִתְהוֹן אֲנָא יְיָ:

(לב) וְלֹא תַחֲלוֹן יִת-שְׁמָא דְקֹדְשִׁי וְאַתְקַדְּשׁ בְּגוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנָא יְיָ מְקַדְשְׁכוֹן:

(לג) דְּאַפְקֵי יִתְכוֹן מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם לְמַהֲוֵי לְכוֹן לֵאלֹהֵי אֲנָא יְיָ: □

כג (א) וּמִלֵּל יְיָ עִם-מֹשֶׁה לְמִימַר:

(ב) מִלֵּל עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימַר לְהוֹן מוֹעֲדֵיָא דִּילִי דִּתְעַרְעוֹן יִתְהוֹן מְעַרְעֵי קֹדֵישׁ אֵלָן אֲנֹון מוֹעֲדֵי:

(ג) שַׁבַּת יוֹמִין תִּתְעַבֵּד עֲבִידְתָּא וּבַיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה שַׁבַּת שַׁבְּתָא מְעַרְעֵ קֹדֵישׁ כָּל-עֲבִידָא לֹא תַעֲבְדוֹן שַׁבְּתָא הִיא קָדָם יִזְכְּרוּ מוֹתְבִיכוֹן: □

(ד) אֵלָן מוֹעֲדֵיָא דִּילִי מְעַרְעֵי קֹדֵישׁ דִּתְעַרְעוֹן יִתְהוֹן בְּזַמְנֵיהוֹן:

(ה) בְּיִרְחָא קֹדְמָאָה בְּאַרְבַּעַת עָסְרָא לְיִרְחָא בֵּין שְׁמֵשִׁיא פֶּסַחָא קָדָם יְיָ:

(ו) וּבַחֲמִשָּׁתַּי עָסְרָא יוֹמָא לְיִרְחָא הַזֶּה חֲגָא דְּפִטְרֵיָא קָדָם יְיָ שְׁבַעַת יוֹמִין פִּטְרֵיָא תִיכְלוֹן:

(ז) בַּיּוֹמָא קֹדְמָאָה מְעַרְעֵ קֹדֵישׁ יִהְיֶי לְכוֹן כָּל-עֲבִידְתַּי פְּלַחֵן לֹא תַעֲבְדוֹן:

(ח) וְתִקְרְבוֹן קַרְבָּנָא קָדָם יְיָ שְׁבַעַת יוֹמִין בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה מְעַרְעֵ קֹדֵישׁ כָּל-עֲבִידְתַּי פְּלַחֵן לֹא תַעֲבְדוֹן: □

(ט) וּמִלֵּל יְיָ עִם-מֹשֶׁה לְמִימַר:

(י) מִלֵּל עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימַר לְהוֹן אֲרִי-תַעֲלוֹן לְאַרְעָא דְּאֲנָא יִהְיֶי לְכוֹן וְתַחְצְרוֹן יִת-חֲצֻרָה וְתִתְנוֹן יִת-עֹמֶר רֵישׁ חֲצֻדְכוֹן לְוֹת-כֹּהֵנָא:

(יא) ויריכם ית-עמרא קדם יי לרענא לכוון מבתר יומא טבא ירימנה כהנא:
 (יב) ותעבדון ביום ארמותכון ית-עמרא אמר שלים בר-שתה לעלתא קדם יי:
 (יג) ומנחתה תרין עסרנין סלתא דפילא במשח קרבנא קדם-יי לאתקבלא ברענא ונספה חמרא רבעות הינא:
 (יד) ולחם וקלי ופרוכן לא תיכלון עד-כרן יומא הון עד איתאיכון ית-קרבנא דאלהכון קים עלם לדריכון בכל מותבניכון: □
 (טו) ותמנון לכוון מבתר יומא-טבא מיום איתאיכון ית-עמרא דארמותא שבע שבוען שלמן יהוין:
 (טז) עד מבתר שבועתא שביעתא תמנון חמשין יומין ותקרבון מנחתא חדתא קדם יי:
 (יז) ממותבניכון תיתון לחם ארמותא תרתין גריצן תרין עסרנין סלתא יהוין חמיע יתאפין בכורין קדם יי:
 (יח) ותקרבון על-לחמא שבועא אמרין שלמיל בני שנא ותור בר-תורי חד ודכרין תרין יהוין עלתא קדם יי ומנחתהון ונספיהון קרבן דמתקבל ברענא קדם יי:
 (יט) ותעבדון צפיר בר-עזין חד לחטאת ותרין אמרין בני שנא לנכסת קדשיא:
 (כ) ויריכם כהנא יתהון על לחמא דבכריא ארמא קדם יי על-תרין אמרין קדשא יהוין קדם-יי לכהנא:
 (כא) ותערעון בכרן יומא הון מערע קדיש יהי לכוון כל-עבדת פלחן לא תעבדון קים עלם בכל-מותבניכון לדריכון:
 (כב) ובמחצדכון ית-חצרא דארעכון לא-תשיצי פתא דחקלך במחצדך ולקטא דחצדך לא תלקט לעניי ולגירלי תשבק יתהון אנא יי אלהכון: □
 (כג) ומלל יי עם-משה למימר:
 (כד) מלל עם-בני ישראל למימר בירחא שביעא בחד לירחא יהי לכוון נחא דכרן ובבא מערע קדיש:
 (כה) כל-עבדת פלחן לא תעבדון ותקרבון קרבנא קדם יי: □
 (כו) ומלל יי עם-משה למימר:

(יא) והניף את-העמר לפני יי לרצונכם ממחרת השפת יניפנו הכהן:
 (יב) ונעשיתם ביום הניפכם את-העמר כבש תמים בן-שנתו לעלה ליי:
 (יג) ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליי ריח ניחח ונספה יין רביעת ההין:
 (יד) ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד-לעצם היום הזה עד הביאכם את-קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיתם בכל משבתיכם: □
 (טו) וספרתם לכם ממחרת השפת מיום הביאכם את-עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה:
 (טז) עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליי:
 (יז) ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהינה חמץ תאפינה בכורים ליי:
 (יח) והקרבתם על-הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן-בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליי ומנחתם ונספיהם אשה ריח-ניחח ליי:
 (יט) ונעשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים:
 (כ) והניף הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יי על-שני כבשים קדש יהיו ליי לכהן:
 (כא) וקראתם בעצם היום הקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל-מושבתיכם לדרתיתכם:
 (כב) ובקצרכם את-קציר ארצכם לא-תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יי אלהיכם: □
 (כג) וידבר יי אל-משה לאמר:
 (כד) דבר אל-בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא-קדש:
 (כה) כל-מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליי: □
 (כו) וידבר יי אל-משה לאמר:

תורה

תרגום אונקלוס

(כז) בַּרְם בְּעֶסְרָא לִירְחָא שְׁבִיעָאָה הָדִין יוֹמָא דְכַפְרָיָא
הוא מְעַרְע קַדִּישׁ יְהִי לְכוּן וּתְעַנּוּן ית־נַפְשָׁתְכוּן
וּתְקַרְבּוּן קַרְבְּנָא קַדְם יְיָ:

(כח) וְכַל־עֲבִידָא לֹא תַעְבְּדוּן בְּכַרְן יוֹמָא הָדִין אֲרִי יוֹמָא
דְכַפְרָיָא הוּא לְכַפְרָא עַל־כוּן קַדְם יְיָ אֱלֹהֵיכוּן:

(כט) אֲרִי כַל־אֲנָשָׁא דְלֹא יתְעַזִּי בְּכַרְן יוֹמָא הָדִין וַיִּשְׁתַּיְצִי
מַעֲמָה:

(ל) וְכַל־אֲנָשׁ דִּי־עֲבַד כַּל־עֲבִידָא בְּכַרְן יוֹמָא הָדִין וְאוּבַד
ית־אֲנָשָׁא הֵהוּא מִגּו עֲמָה:

(לא) כַּל־עֲבִידָא לֹא תַעְבְּדוּן קִיָּם עַלְמָא לְדַרְתִּיכוּן בְּכַל
מוֹתְבַנִּיכוּן:

(לב) שְׁבִיבָא שְׁבִתָּא הוּא לְכוּן וּתְעַנּוּן ית־נַפְשָׁתְכוּן בְּתַשְׁעָה
לִירְחָא בְּרַמְשָׁא מְרַמְשָׁא עַד־רַמְשָׁא תְנוּחִין נִיחָכוּן: ⁹

(לג) וּמַלְלָא יְיָ עַם־מֹשֶׁה לְמִימַר:

(לד) מַלְלָא עַם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִימַר בְּחַמְשָׁת עֶסְרָא יוֹמָא
לִירְחָא שְׁבִיעָאָה הָדִין חֲגָא דְמַטְלֵיָא שְׁבַעָא יוֹמִין קַדְם
יְיָ:

(לה) בְּיוֹמָא קַדְמָאָה מְעַרְע קַדִּישׁ כַּל־עֲבִידָת פְּלַחַן לֹא
תַעְבְּדוּן:

(לו) שְׁבַעָא יוֹמִין תְּקַרְבּוּן קַרְבְּנָא קַדְם יְיָ בְּיוֹמָא תְּמִינָאָה
מְעַרְע קַדִּישׁ יְהִי לְכוּן וּתְקַרְבּוּן קַרְבְּנָא קַדְם־יְיָ כְּנִישִׁין
תְּלוּן כַּל־עֲבִידָת פְּלַחַן לֹא תַעְבְּדוּן:

(לז) אַלְן מוֹעֲדֵיָא דִּילִי דְתַעְרְעוּן יתְלוּן מְעַרְעֵי קַדִּישׁ
לְקַרְבָּא קַרְבְּנָא קַדְם יְיָ עַלְתָּא וּמְנַחְתָּא נְכַסְתָּ קַדִּישִׁין
וּנְסַכִּין פְּתָגְם־יוֹם בְּיוֹמָה:

(לח) בְּרַ מַשְׁבִּיעָא דִּיָּי וּבְרַ מַמְתַּנְתְּכוּן וּבְרַ מְכַל־נְדַרְיִכוּן
וּבְרַ מְכַל־נְדַבְתְּכוּן דְתַתְּנוּן קַדְם יְיָ:

(לט) בַּרְם בְּחַמְשָׁת עֶסְרָא יוֹמָא לִירְחָא שְׁבִיעָאָה
בְּמַכְנַשְׁכוּן ית־עַלְלָתָא דְאַרְעָא תַחְגּוּן ית־חֲגָא קַדְם־יְיָ
שְׁבַעָא יוֹמִין בְּיוֹמָא קַדְמָאָה נִיחָא וּבְיוֹמָא תְּמִינָאָה נִיחָא:

(מ) וּתְסַבּוּן לְכוּן בְּיוֹמָא קַדְמָאָה פְּרִי אֵילָנָא אֶתְרַגִּין
לְלַפְזִין וְהַרְסִין וְעַרְבִין דְנַחַל וּתְחַלוּן קַדְם יְיָ אֱלֹהֵיכוּן
שְׁבַעָא יוֹמִין:

(כז) אַךְ בְּעֶשׂוֹר לַחֲדַשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יְהִיָּה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אֲשֶׁה לִּי:

(כח) וְכַל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם
כִּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

(כט) כִּי כַל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תִעָנֶה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
וּנְכַרְתָּה מֵעַמִּיהָ:

(ל) וְכַל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה כַל־מְלֹאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עַמָּה:

(לא) כַּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדַרְתֵיכֶם בְּכַל
מִשְׁבְּתֵיכֶם:

(לב) שְׁבִתַּת שְׁבִתוֹן הוּא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתַשְׁעָה
לַחֲדַשׁ בְּעָרֵב מְעַרֵב עַד־עָרֵב תִּשְׁבַּתוּ שְׁבַתְכֶם: ⁹

(לג) וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(לד) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדַשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חֲגַ הַסְּכּוֹת שְׁבַעַת יָמִים לִי:

(לה) בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כַּל־מְלֹאכַת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ:

(לו) שְׁבַעַת יָמִים תִּקְרִיבוּ אֲשֶׁה לִּי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יְהִיָּה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֲשֶׁה לִּי עֲצֵרַת הוּא
כַּל־מְלֹאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

(לז) אֲלֵה מוֹעֲדֵי יְיָ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
לְהִקְרִיב אֲשֶׁה לִּי עֲלֵה וּמְנַחָה זָבַח וּנְסַכִּים דְּבַר־יוֹם
בְּיוֹמוֹ:

(לח) מְלֻבָּד שְׁבַתָּת יְיָ וּמְלֻבָּד מִתְּנוּתֵיכֶם וּמְלֻבָּד
כַּל־נְדַרְיִכֶם וּמְלֻבָּד כַּל־נְדַבְתֵיכֶם אֲשֶׁר תַתְּנוּ לִי:

(לט) אַךְ בְּחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדַשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם
אֶת־תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תַחְגּוּ אֶת־חֲגֵי־יְיָ שְׁבַעַת יָמִים בַּיּוֹם
הַרְאִשׁוֹן שְׁבַתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שְׁבַתוֹן:

(מ) וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפַּת
תְּמָרִים וְעֵגֶף עֵץ־עֵבֶת וְעַרְבֵי־נַחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם שְׁבַעַת יָמִים:

(מא) ותחגגון יתהל חגגא קדם-ל' שבועא יומין בשתא קגם
עלם לדריכוון בירתא שביעאה תחגגון יתה:

(מב) במטליא תתבון שבועא יומין כל-יציביא בישראל
יתבון במטליא:

(מג) בדיל דידיעון דריכוון אריו במטלת ענני אותבית
ית-בני ישראל באפקותי יתהון מארעא דמצרים אגא
יג אלהכון:

(מד) ומלל משה ית-סדר מועדי דיג ואלפנון לבני
ישראל:

כד (א) ומלל יג עם-משה למימר:

(ב) פקד ית-בני ישראל ויסבון לך משח זיתא דכגא
כתישא לאנהרא לאדלקא בוציניא תדיקא:

(ג) מברא לפרכתא דסדויתא במשפן זמנא יסדר יתה
אהרן מרמשא עד-צפרא קדם יג תדיקא קגם עלם
לדריכוון:

(ד) על מנרתא דכיתא יסדר ית-בוציניא קדם יג
תדיקא:

(ה) ותסב סלתא ותיפי יתה תרתא עסרי גריצן תרין
עסרנין תהי גריצתא חדא:

(ו) ותשגי יתהן תרין סדרין שת בסדרא על פתורא
דכגא קדם יג:

(ז) ותתן על-סדרא לבנתא דכיתא ותהי ללחם לאדכרא
קרפנא קדם יג:

(ח) ביומא דשבתא ביומא דשבתא יסדרנה קדם יג
תדיקא מן-בני ישראל קגם עלם:

(ט) ותהי לאהרן ולבנוהי וייכלונה באתר קדיש ארי
קדש קדשין הוא לה מקרבניא דיג קגם עלם:

(י) ונפקל בר-אתתא בת-ישראל והוא בר-גבר מצרי בגו
בני ישראל ואתנציואל במשריתא בר אתתא בת-ישראל
וגברא בר-ישראל:

(יא) ופרש בר-אתתא בת-ישראל ית-שמא וארגז ואיתיאו
יתה לות-משה ושום אמה שלמית בת-דברי לשבטא
ידן:

(מא) וחגגתם אתו חג לי שבועת ימים בשנה חקת עולם
לדריכום בחדש השביעי תחגו אתו:

(מב) בסכת תשבו שבועת ימים כל-האזרח בישראל ישבו
בסכת:

(מג) למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את-בני
ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יג אלהיכם:

(מד) וידבר משה את-מועדי יג אל-בני ישראל: ^א

כד (א) וידבר יג אל-משה לאמר:

(ב) צו את-בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך פתית
למאור להעלת נר תמיד:

(ג) מחוץ לפרכת הערת באהל מועד יערך אתו אהרן
מערב עד-בקר לפני יג תמיד חקת עולם לדריכום:

(ד) על המנרה הטוהה יערך את-הנרות לפני יג תמיד:
^א

(ה) ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני
עשרונים יהיה החלה האחת:

(ו) ושמת אותם שתים מערכות שש המערכת על
השלחן הטוהר לפני יג:

(ז) ונתת על-המערכת לבנה זפה והיתה ללחם לאזכרה
אשה לי:

(ח) ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יג תמיד
מאת בני-ישראל ברית עולם:

(ט) והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כפי קדש
קדשים הוא לו מאשי יג חק-עולם: ^א

(י) ויצא בן-אשה ישראלית והוא בן-איש מצרי בתוך בני
ישראל וינצול במחנה בן הישראלית ואיש הישראלית:

(יא) ויקב בן-האשה הישראלית את-השם ויקלל ויביאו
אתו אל-משה ושם אמו שלמית בת-דברי למטה-דן:

תורה

תרגום אונקלוס

(יב) ואסרוהי בבית מטרא עד-דיתפרש להון על-גזרת מימרא דיי: 9

(יג) ומלל יג עם-משה למימר:

(יד) אפק ית-דארגז למברא למשריתא ויסמכון כל-דשמעו ית-דיהון על-רישה וירגמו יתה כל-כנשתא: (טו) ועם-בני ישראל תמלל למימר גבר גבר ארי-ירגז קדם-אלהה ויקבל חובה:

(טז) ודיפרש שמא-דיל אתקטלא יתקטיל מרגם וירגמון-בה כל-כנשתא גירא כיצייבא בפרשותה שמא יתקטיל:

(יז) וגבר ארי יקטל כל-נפשא דאנשא אתקטלא יתקטיל:

(יח) ודיקטל נפש-בעירא ישלמנה נפשא חלף נפשא:

(יט) וגבר ארי-יתן מומא בחברה כמא דעבר כן יתעבד לה:

(כ) תברא חלף תברא עינא חלף עינא שנא חלף שנא כמא דיהב מומא באנשא כן יתיהב בה:

(כא) ודיקטל בעירא ישלמנה ודיקטל אנשא יתקטיל:

(כב) דינא חד יהי לכון גירא כיצייבא יהי ארי אנא יג אלהכון:

(כג) ומלל משה עם-בני ישראל ואפיקו ית-דארגז למברא למשריתא וירגמו יתה אבנא ובני-ישראל עבדו כמא דפקד יג ית-משה: 9

(יב) ויניחיהו במשמר לפרש להם על-פי יג: 9

(יג) וידבר יג אל-משה לאמר:

(יד) הוצא את-המקל אל-מחול למחנה וסמכו כל-השמעים את-ידיהם על-ראשו ורגמו אתו כל-העדה: (טו) ואל-בני ישראל תדבר לאמר איש איש כייקלל אלהיו ונשא חטאו:

(טז) ונקב שם-יז מות יומת רגום וירגמו-בו כל-העדה כגר באזרח בנקבו-שם יומת:

(יז) ואיש כייכה כל-נפש אדם מות יומת:

(יח) ומכה נפש-בהמה ישלמנה נפש תחת נפש:

(יט) ואיש כיי-יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו:

(כ) שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו:

(כא) ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת:

(כב) משפט אחר יהיה לכם כגר באזרח יהיה כיי אני יג אלהיכם:

(כג) וידבר משה אל-בני ישראל ויציאו את-המקל אל-מחול למחנה וירגמו אתו אבן ובני-ישראל עשו כאשר צוה יג את-משה: 9